

Söndagen efter Jul 231231

Guds barn

Matt 2:13-23 När de hade gett sig av visade sig Herrens ängel i en dröm för Josef och sade: »Stig upp och ta med dig barnet och hans mor och fly till Egypten och stanna där tills jag säger till dig, ty Herodes kommer att söka efter barnet för att döda det.« 14 Josef steg upp och tog om natten med sig barnet och hans mor och begav sig till Egypten, 15 och där stannade han tills Herodes hade dött, för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: Från Egypten har jag kallat min son.

16 När Herodes märkte att han hade blivit lurad av stjärntydarna blev han ursinnig, och han lät döda alla gossar i Betlehem och dess omnejd som var två år eller därunder; det var den tid han hade fått fram genom att fråga ut stjärntydarna. 17 Då uppfylldes det som sagts genom profeten Jeremia: 18 Rop hörs i Rama, gråt och högljudd klagan: Rakel begråter sina barn, hon låter inte trösta sig, ty de finns inte mer.

19 När Herodes hade dött visade sig Herrens ängel i en dröm för Josef i Egypten 20 och sade: »Stig upp och ta med dig barnet och hans mor och bege dig till Israels land. De som ville ta barnets liv är döda.« 21 Josef steg upp och tog med sig barnet och hans mor och flyttade tillbaka till Israels land. 22 Men när han hörde att Archelaos var kung i Judeen efter sin far Herodes vågade han inte återvända dit. I en dröm blev han tillsagd att dra sig undan till Galileen, 23 och där bosatte han sig i en stad som heter Nasaret, för att det som sagts genom profeterna skulle uppfyllas: Han skall kallas nasaré

Texten är välkänd och ingår i människors allmänbildning. Inför dagens bibliska allmänbildning gick jag ut på internet och sökte på orden Rama respektive Betlehem. Följande var nytt för mig:

Rama ligger 8 km norr om Jerusalem, nära Hebron där patriarkerna är begravda. Betlehem var så obetydlig att den inte nämns i Josua uppräknning av städer. Ordet ”rama” betyder även höjd. Betlehem ligger på en höjd. Rakel var gift med patriarken Jakob och barnlös i många år.

Arkeologer uppskattar att Betlehem hade omkring 300 invånare på Jesu tid. Herodes beordrade besinningslöst att alla pojkar i Betlehem under två år skulle dödas. Man har uppskattat att beslutet gällde cirka 6 gossar.

Ondskan **är** besinningslös. Petrus beskriver i sitt 1:a brev till församlingsborna runt Medelhavet deras kristna situation så här:

1 Pet 5:8-9 Var nyktra och vaksamma. Er fiende djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker efter någon att sluka. 9 Håll stånd mot honom, orubbliga i tron.

Följande skriver lärjungen Johannes om ondskan:

Upp 12:10-12 Och jag hörde en stark röst i himlen säga: »Nu finns frälsningen och kraften och riket hos vår Gud och makten hos hans smorde. Ty våra bröders anklagare har störtats ner, han som anklagade dem inför vår Gud både dag och natt. 11 De har besekrat honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord. De älskade inte sitt liv mer än att de kunde gå i döden. 12 Jubla därför, ni himlar och ni som bor i dem. Men ve över jorden och havet: djävulen har stigit ner till er, och hans raseri är stort, ty han vet att hans tid är kort.«

Tro är att lita på. Innan evigheten har vi en möjlighet: Lita på att Jesus har besekrat ondskan. Han tillät att ondskan spikade upp honom på ett kors, för att tre dagar senare uppstå från de döda.

Jesus gjorde inte detta för nöjes skull. Nej, han gav sitt liv för oss och tog därmed på sig konsekvenserna av våra misstag. Följande löfte har vi i vår bibel:

Apg 4:11-12 Jesus är stenen som föraktades av er husbyggare men blev till en hörnsten. 12 Hos ingen annan finns frälsningen, och ingenstans bland människor under himlen finns något annat namn som kan rädda oss.

Här i tiden är du och jag fria att tro och lita på Guds uppståndne son. Vi är också fria att misstro och förkasta honom.

Jag väljer att lita på honom. Att hans försoningsgärning gäller även mig.